

ದಯೆಯಿಂದ ಆಗ್ನೇಕಷ್ಟ! ನಾನು ನೆಪವಾಗ್ಗಿನಿ. ಕಲ್ಯಾಣದ ಶಿವಶರಣರು ಈ ವಿಷಯದಾಗ ಗೆದ್ದಿದ್ದಾರೆ ತಮ್ಮ ಶರಣರು ಲೋಕನಿಷ್ಠರು!’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಮೌನ ತಳೆದರು. ಮರವೂ ಆಗಿದ್ದ ಆ ಒಳ ಮನೆಯಿಂದ ಆದೇಶನಿಗೆ ಕರೆ ಬಂತು. ಎದ್ದು ಹೋದ.

ಶಿವಮಲ್ಲಯ್ಯ ತಾತನಿಗೆ ಕಠಿಣವಾದ ಹೊಸ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಗಲೇರಿದಂತಾಯ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ ಮೂಡಿದಂತಾದರೂ ಅಲ್ಲೇ ಉಮೇದಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ‘ಬಸವ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ದಯೆ ಲೋಕದ ಜನರಿಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ಕಲ್ಯಾಣಗಳೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದವು’ ಎಂದುಕೊಂಡ. ನಿರಾಶೆಯಾದರೂ ಮೈಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅವೇಶದ ಬಿಸಿ ತಗುಲಿದಂತಾಯಿತು. ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಸರಳವಂತೂ ಇರದಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಪ್ರಸಾದ ಪಡೆದು ಆದೇಶ ಬಂದು ತಾತನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು, ‘ನಾನು ಬಲ್ಲೇನಿ ತಾತ. ಕೈ ಬಿಡಬ್ಯಾಡ ನನ್ನ’ ಎಂದ. ಆದೇಶನಲ್ಲಿ ಹುಸಿತನ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ ತಾತನಿಗೆ.

‘ಆದೇಶ, ನೀನು ನನಗೇನೂ ವಚನ ಕೊಡಬ್ಯಾಡ! ನಾನು ಕೇಳುವಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲು. ಶಿವಗೀತಮ್ಮನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರಬ್ಯಾಡ. ನೀನು ಅಚಲನಾಗಿ ಉಳಿದು ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಖುಣಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ‘ನಿನ್ನ ದಿಟದ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮೊದ್ಲು ಅವೇಶ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಮಂದಿಗೆ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಳಿಸು. ಎರಡನೇದ್ದು ಶಿವಸಂಗಪ್ಪ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳು. ಶಿವಗೀತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಳಂತ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದಿ, ಸರಿ. ನೀನು ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಜತೆ ಮಾತಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಕಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ತಾತ, ಆದೇಶನಿಗಾಗಿ ಬಂದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಬಂದಿಯಲ್ಲೇ ಕೂಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ...

‘ತಾತ, ಅಪ್ಪ, ಆದೇಶ ನಾಪ್ಪಾ ಮಾಡಿದ. ಆರಾಮಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಂತಾನ. ಹೆದರಿಕೊಂಡಂಗೆನೂ ಕಾಣದಿಲ್ಲ’ ಶಿವಸಂಗಪ್ಪನ ಹಿರಿಮಗ ಶಿವಬಸವ ಬಂದು ಹೇಳಿದ.

‘ನಮ್ಮ ಮನೆಮಂದಿ ಜತೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಖುಷಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾನ. ಮುಂದೇನಂತ...?’ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಶಿವಸಿದ್ಧರಾಮನೂ ಬಂದು ಕೇಳಿದ.

‘ಆದೇಶನನ್ನ ವಾಣ್ಣಾಗಿ ನೋಡ್ಲಿ. ಶಿವಗೀತನ ಜತೆ ಮಾತಾಡಿ’ ಶಿವಸಂಗಪ್ಪ ಹೇಳಿದ.

‘ಊರ ಹಿರಿಯರು ಬೀಗ್ರು ಬರಿಲ್ಲ. ಹುಡ್ಗ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಕುಂತಾನ. ನಾವೇ ಹೋಗಿ ಏನಂಬದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಬರಲು ಅಂತಿದ್ದಾರೆ’

‘ಶಿವ, ಆದೇಶನನ್ನ ಮಲ್ಲಪ್ಪನೇ ಕಳಿಸ್ತಾನಂತ ಹೇಳ್ತಾನ. ಹಂಗಾಗಿ ಬರ್ತಾರೆ. ಸಂಕಷ್ಟ ಎದುರಾಗ್ಯಾದ. ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮುಹೂರ್ತಯಿಲ್ಲ. ಮರ್ತದಂಬ ಚಿಂತಿಯಿಲ್ಲ. ಬೀಗ್ರು ಬಂದಾಗ ಮದುವೆ ನಡೆದರೆ ಅದೇ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತ. ಬಸವತತ್ವ ಇದು’ ಎಂದು ತಾತ ಹೇಳಿದಾಗ ‘ಆಯ್ತು ತಾತ. ಉಂಬುವ ಹೊತ್ತಾದ್ರೆ ಮಂದಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಕರಿತೀವಿ. ಉಂಡು ಕುಂದುತಾರೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮ ಹೋದರು.

‘ತಾತ, ಈ ಹುಡುಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾವಿಬ್ಬರು ಕಷ್ಟ ಹೊತಗೊಂಡಂಗಾಯ್ತು...’ ಶಿವಸಂಗಪ್ಪ ಸೋತ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದ.

‘ಶಿವಸಂಗಪ್ಪ, ಆದೇಶ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಉಮೇದಿಯಿಂದನೇ ಇದ್ದೆವು. ಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಮಗ್ಗು ತಕರಾರು ತಕ್ಕದು ತಡೆ ಹಿಡಿದಾಳಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೀಗ್ರು ಬರ್ತಾರಂತ ನನಗನಿಸ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಒಳಿತಾಗಲಿದೆ ನೋಡು’ ಎಂದು ತಾತ ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಂತ. ಶಿವಮಲ್ಲಯ್ಯ ತಾತನಿಗೆ ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಾಗ ಅವಸರ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೇನೇ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ತಾತನಿಗೆ ಇತ್ತು.

ಶಿವಮಲ್ಲಯ್ಯ ತಾತನಲ್ಲಿಗೆ ಆದೇಶ ಬಂದು ಹೋಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಬಸವಪುರದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಾಮಪುರದ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ತಾತನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ ಸಣ್ಣ ಮಾಡಿ ಜಮಖಾನದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತ. ಅಂದಕಂಡು ತಾತನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂತು ಮಗ ಆದೇಶ ಅಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕೆಂದು. ತಾತ ಉಪಚರಿಸಿ, ‘ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ ನಾನೇ ಬರಿದ್ದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ‘ಬೇಶದಿರಲ್ಲ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಬಿಳಿಅಂಗಿ, ಬಿಳಿಪಂಚೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪನ ಹಣೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರು ಬೆರಲಿನಿಂದ

